

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Sandu Ruvim Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx, cartierul Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 04.07.2017-27.07.2017
2. instanța de apel: 28.08.2017-14.11.2017
3. instanța de recurs: 08.08.2018 - 07.11.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, (sediul Bender) din 27 iulie 2017, procesul penal de învinuire a lui Sandu Ruvim Xxxxx, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în baza art. 109 Cod penal, din motivul împăcării părților, cu liberarea de răspundere penală.

A fost încetat procesul cu privire la acțiunea civilă a părții civile Grajdan Ecaterina și i s-a explicat acesteia că nu poate înainta ulterior aceeași acțiune civilă în cadrul procesului penal.

Cheltuielile judiciare în sumă de 1.862 lei, achitate pentru efectuarea expertizei psihiatrice s-a dispus de a fi trecute în contul statului.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Sandu R. având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în perioada 31 decembrie 2016, ora 21.00 - 02 ianuarie 2017, ora 19.30, prin alegerea de chei, a pătruns în apartamentul nr. xx din mun. Xxxxx, cartierul Xxxxx, ce aparține lui Grajdan E., de unde dintr-un dulap pentru haine a sustras pe ascuns: un safeu metalic de culoare întunecată, la prețul de 700 lei, în interiorul căruia se aflau trei perechi de cercei din aur, la prețul de 150 dolari SUA fiecare, echivalentul sumei de 9.000,05 lei, două lăntișoare din aur la

prețul de 100 dolari SUA, echivalentul sumei de 4.000,02 lei, un lanț din aur la prețul de 20.000 ruble rusești, echivalentul sumei de 6.532 lei, două inele din aur la prețul de 100 dolari SUA fiecare, echivalentul sumei de 4.000,02 lei, un inel din aur la prețul de 12.000 ruble rusești, echivalentul sumei de 3.919,2 lei, un inel din aur la prețul de 6.000 ruble rusești, echivalentul sumei de 1.959,6 lei, un inel din aur la prețul de 7.000 ruble rusești, echivalentul sumei de 2.286,2 lei, un inel din aur la prețul de 3.000 ruble rusești, echivalentul sumei de 979,8 lei, un inel din aur de model „ghiul” la prețul de 6.000 ruble rusești, echivalentul sumei de 1.959,6 lei, un lăntișor combinat din aur cu argint, la prețul de 150 dolari SUA, echivalentul sumei de 3.000,02 lei, astfel cauzându-i părții vătămate daună materială considerabilă, în sumă de 38.336,51 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Sandu R. au fost calificate de drept în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare.

În motivarea apelului declarat, a indicat că:

- instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, în cadrul cauzei penale, de către stat, au fost suportate cheltuieli judiciare, pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legale, în sumă de 1.862 lei, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat, în beneficiul statului, în conformitate cu prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală;

- prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că, inculpatul suportă cheltuielile judiciare, iar soluția instanței de judecată de a respinge încasarea acestor cheltuieli este greșită.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că inculpatul Sandu R. este minor, iar infracțiunea comisă de către acesta, prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, este mai puțin gravă, prevăzută de capitolul VI al Părții speciale a Codului penal, părțile în procesul judecării cauzei s-au împăcat, partea vătămată pretenții materiale nu are, pe parcursul ultimilor cinci ani în privința acestuia nu a fost aplicată împăcarea, respectiv careva restricții în cauza penală dată, pentru procedura de împăcare prevăzută de Legea penală, în ședința de judecată nu au fost stabilite, prin urmare instanța de fond corect a încetat procesul penal, în privința lui Sandu R.

Având în vedere prevederile art. art. 143, 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, solicitarea apelantului cu privire la încasarea de la Sandu R., în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 1.862 lei este una eronată,

nu are suport juridic legal și astfel, instanța de apel a considerat necesar de a o respinge ca nefondată.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, în partea ce ține de neîncasarea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, că cheltuielile judiciare sunt suportate de către condamnat, astfel soluția instanțelor de judecată de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată;

- inculpatul urmează să suporte cheltuielile judiciare în baza culpei sale infracționale, deoarece fără săvârșirea infracțiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi realizat;

- cheltuielile de judecată suportate de către stat, în cauza penală de învinuire a lui Sandu R., pentru efectuarea expertizei psihiatrice în privința inculpatului, urmează a fi încasate din contul acestuia.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din criticele expuse de procuror, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel, în exclusivitate din considerentul că instanțele de fond nu au admis solicitarea părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, în quantum de 1.862 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

Contrar celor invocate de recurent, Colegiul consideră ca nefondate criticile procurorului referitor la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, stipulată la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că nemotivat nu au fost încasate cheltuielile judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizei judiciare în prezenta cauză, dat fiind că plățile necesare pentru efectuarea unor atare acțiuni procesuale urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat și nu din contul inculpatului.

Așadar, în privința acestor alegații se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra căroră această instanță s-a expus întemeiat, respectiv nu există raționamente ca instanța de recurs să se îndepărteze de la concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită, invocând prevederile art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru

efectuarea expertizei judiciare nr. 31 din 17 mai 2017, în sumă de 1.862 lei, motivând că legea prevede ca condamnatul să suporte cheltuielile judiciare.

La cele invocate supra, instanța de recurs menționează, că aceste argumente ale recurentului sunt neîntemeiate, deoarece dispoziția art. 143 Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în norma dată, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Reieșind din dispoziția alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Totodată, instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare... Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Relevante în acest sens, sunt și dispozițiile art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală. Excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art. 142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date.

Potrivit lucrărilor dosarului se atestă că, expertiza judiciară a fost ordonată de OUP al SUP a IP Bender, Dmitri Radu, în vederea constatării unor circumstanțe legate de starea psihică a inculpatului Sandu R. (a se vedea f.d. 171 v. 1).

Prin urmare, corect instanțele de fond au statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizei judiciare, în cauza deferită judecării, în sumă de 1.862 lei, urmează a fi suportată din contul bugetului de stat, dar nu a inculpatului, după cum pretinde procurorul.

Precum a fost menționat mai sus, potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, ceea ce denotă faptul că, legea nu stabilește în exclusivitate că plata cheltuielilor este suportată doar de inculpat.

În temeiul celor expuse, se statuează că cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei nominalizate, urmează a fi acoperite de bugetul de stat, respectiv acestea nu pot face obiectul unei rambursări din partea inculpatului, în cazul în care ultimul nu a fost solicitantul sau ordonatorul unei atare acțiuni procesuale.

În cele din urmă, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către procuror, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării deciziei contestate, în partea dispoziției referitoare la cheltuielile judiciare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Sandu Ruvim Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 07 noiembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie